

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115200544
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115200544.1

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: AB 2 B. V. so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandsko, právne zastúpeného Goliášová Gabriela, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti žalovanému: O. F., XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/X, XXX XX A., o zaplatenie 1783,88 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Určuje, že úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (platné od 01.07.2009) sú v:

- Hlave 13 § 4 v znení:

„V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4,- EUR/120,50 SKK v prípade prvej upomienky a 12,- EUR/361,51 SKK v prípade druhej a ďalšej upomienky“.

- Hlave 13 § 5 v znení:

„V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru či jej časti dlhšieho ako 6 mesiacov, je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5 % z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní“.

pre svoju neprijateľnosť neplatné.

III. Žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 13.01.2015 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 1783,88 € s príslušenstvom.

V žalobe uviedol, že dňa 23.09.2009 jeho právny predchodca Home Credit Slovakia (ktorého pohľadávku nadobudol postúpením) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili úverovú zmluvu č. 5909029692, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť dohodnutý úverový rámec vo výške 2200 €. Neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej zmluvy sú úverové zmluvné podmienky.

Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadne úhrada za poistenie, ak zo zmluvy nevyplýva inak.

Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil. Dňa 28.05.2014 žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy v celkovej výške 1798,80 € spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade jej neuhradenia do požadovaného termínu. Ku dňu podania žaloby predstavuje dlh žalovaného podľa žalobcu sumu 1783,88 € a predstavuje

- Istinu 1580,21 €,
- Úrok 41,43 €,
- Poplatok za výpis z účtu 8,15 €,
- Zmluvnú pokutu 27,66 €,
- Úrok za hotovostné transakcie 126,43 €.

Žalobca tiež požadoval zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 1783,88 € od 17.06.2014 až do zaplatenia.

Žalobca ďalej s odkazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/95/2010 má za to, že RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere určiť.

Žalovaný sa k prejednávanej veci vyjadril písomne podaním zo dňa 07.04.2015, kde rovnako ako v podaní predloženom súdu na pojednávaní uviedol, že v prípade, ak by bol povinný zaplatiť žalobcovi nejakú sumu, požaduje splátky vo výške 30 €. Ďalej uviedol, že úver prestal splácať z dôvodu finančných problémov, ktoré pretrvávajú.

Súd vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 03.09.2015 v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd rozhodol aj bez jeho účasti. Súd vykonal dokazovanie obsahom spisu a prihliadajúc na tvrdenia účastníkov konania zistil nasledujúce:

Dňa 23.09.2009 bola medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená úverová zmluva č. 5909029692, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úverový rámec vo výške 320 € s výškou mesačnej splátky 4% z dlžnej čiastky. Podľa tejto zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Dolu podpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s úverovými zmluvnými podmienkami, sú mu ich všetky ustanovenia zrozumiteľné a že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami a že bezvýhradne súhlasí s ich obsahom.

Z výzvy k splateniu celého dlhu zo dňa 28.05.2014 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na jednorazové splatenie čerpaného úveru vo výške 1798,80 €.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplynulo, že žalovaný mal celkom čerpať sumu 3228,39 € a do rozhodnutia súdu zaplatil sumu 3378,89 €.

Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledovných ustanovení právnych predpisov:

Podľa § 2 písm.a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy - Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. - Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. - Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- i) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

Podľa § 4 ods.3 zákona č. 258/2001 Z.z. - Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Je nesporné, že žalobcom bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo forme revolvingového úveru - úverového rámca. Tento úver žalovaný splácal tak, ako to vyplýva zo žalobcom predloženého splátkového kalendára, z ktorého vyplýva jednak zaplatená istina, jednak zaplatené úroky, zmluvné pokuty a poplatky.

Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru

Podľa názoru súdu predložená zmluva o úvere má vady, ktoré spôsobujú, že poskytnutý úver bol bezúročný a bez poplatkov. Uvedenými vadami je

- absencia údajov o RPMN, teda ročnej priemernej miere nákladov,
 - absencia údajov o tom, čo z každej splátky pripadá na istinu, úrok a poplatky a aký je termín splátky.
- Súd má za to, že žalobca bez zákonnej opory uvádza, že výšku RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere určiť, pretože sa dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet pre RPMN, poukazujúc aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010. Súd konštatuje, že sa s vyššie uvedeným rozhodnutím Krajského súdu v Prešove nestotožňuje, necíti sa ním byť viazaný a poukazuje na to, že o tejto otázke existujú aj iné rozhodnutia. Ide napríklad o rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/215/2012 zo dňa 10.10.2012, ktorý zaujal právny názor, že: „Pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch v § 4 ods. 2 písm. g) určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolving, resp. iný druh úveru) akcentujúc jej dôležitosť zákonným znením, že ak nie je RPMN uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, navrhovateľ ako dodávateľ finančnej služby a profesionál na finančnom trhu nemôže túto skutočnosť opomíňať, resp. zanedbávať.“

Procesný súd ďalej poukazuje na rozsudok KS v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/203/2015 s odôvodnením, ktorého sa stotožňuje a vzťahuje ho na prejednanú vec - „ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. stanovuje pod písm. a) až písm. s) obligatórne (podstatné) náležitosti, ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí, aby zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo možné pričítať účinky perfektného právneho úkonu.

Odsek 3 cit. paragrafu stanovuje určité výnimky, kedy aj pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná (písm. a) a písm. b)), pričom zároveň stanovuje sankciu pre veriteľa vo forme bezúročnosti úveru a bez poplatkov v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l). Takouto výnimkou však nie je nedodržanie konečnej splatnosti úveru (písm. g/), ročná úroková sadzba (písm. h), počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (písm. i), ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Absenciu týchto vymenovaných podstatných náležitostí v zmluve o úvere zo dňa 18.11.2009 v danom prípade okresný súd považoval za rozhodujúcu skutočnosť pre právny záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

Úvahy, ktoré odvolateľ vysvetlil v odvolaní, týkajúce sa výkladu a aplikácie ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nemajú oporu v dikcii tohto ustanovenia a závery, ktoré z neho odvolateľ vyvodil, že u takého typu úveru, aký uzavreli účastníci v danom prípade (revolvingový úver) nie je možné stanoviť tie náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na absencii ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, nie sú správne. Napokon navrhovateľ si sám v tomto protirečí, pretože napr. aj z Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., platných od 1.11.2009, ktoré navrhovateľ doložil do súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že v zmysle Hlavy 5. Podmienky splácania úveru: „Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v ÚZ.“, bol navrhovateľ (dodávateľ) povinný termín splatnosti a výšku mesačnej splátky uviesť priamo v

Úverovej zmluve (lícna strana zmluvy).

V Úverovej zmluve zo dňa 18.11.2009 však nie je uvedený žiadny termín splatnosti mesačnej splátky. V zmysle ustanovenia Hlavy 5. Podmienok splácania úveru „výška pravidelnej mesačnej splátky je stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky, t.j. výška vyčerpaného nesplateného úveru spolu s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi a príp. sankciami k poslednému dňu účtovného obdobia (za účtovné obdobie sa považuje kalendárny mesiac)“, potom ak je v Úverovej zmluve zo dňa 18.11.2009 uvedená výška mesačnej splátky ako „4 % z dlžnej čiastky“, takýto údaj je nepostačujúci, nekonkrétny, a z neho nie je ani zrejmé koľko predstavuje dlžná istina úveru, koľko dlžné bežné úroky a poplatky, či koľko sú sankcie.

Správne tak okresný súd posúdil, že podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy podľa písm. i) ods. 2 § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. predmetná Úverová zmluva neobsahuje. Uvedený nedostatok zmluvy nemožno obhájiť tvrdením navrhovateľa, že všetky podmienky čerpania a splácania revolvingového úveru sú uvedené v Úverových zmluvných podmienkach, ktoré majú len charakter všeobecných podmienok, resp. sú uvedené v „príručke užívateľa predmetného úveru“ (takáto príručka súdu ani podmienok, resp. sú uvedené v „príručke užívateľa predmetného úveru“ (takáto príručka súdu ani nebola predložená), hoci by aj bol odporca (spotrebiteľ) podľa tvrdenia navrhovateľa s nimi oboznámený. Neobstojí ani tvrdenie navrhovateľa, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru, kedy navrhovateľ ani odporca nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť takéto podmienky (náležitosti) zmluvy.

Pre správnosť rozhodnutia a záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov bolo postačujúce, ak súd zistil, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v ods. 3 druhá veta § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože cit. zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok (náležitostí písomnej zmluvy) vymenovaných v ust. § 4 ods. 2, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Preto odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími odvolacími námietkami odvolateľa uvádzanými v odvolaní, týkajúcimi sa aj iných okresným súdom kvalifikovaných chýbajúcich náležitostí Úverovej zmluvy v tomto prípade, a to RPMN, konečnej splatnosti úveru, ročnej úrokovej miery, pretože tieto námietky sú potom bez vplyvu na výsledok rozhodnutia v danej veci“.

Procesný súd teda konštatuje, že napriek tomu, že Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (platné od 01.07.2009) uvádzajú

? v § 1 Hlave 6 - Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v ÚZ V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky, príslušná časť úverovej istiny, pravidelné poplatky, tak samotná úverová zmluva neuvádza termín jednotlivých splátok ani určenie, čo zo splátky pripadá na istinu, čo na úrok a čo na poplatky.

Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj na nedostatok RPMN má teda súd, za to, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov.

Neplatnosť predčasného zosplatenia

Podľa § 53 ods.9 OZ - Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Realizáciu upozorňujúcej výzvy pred zosplatením žalobca nepreukázal (napriek tvrdeniu o SMS, ktorú žalovaný poprel), následkom čoho je neplatnosť predčasného zosplatenia úveru.

Neprijateľnosť zmluvných podmienok.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka - Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného

predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka - Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Je už notorietou súdnych rozhodnutí záver, že nevyhnutnosť ochrany spotrebiteľa je daná jeho nerovným postavením vo vzťahu spotrebiteľ - dodávateľ, vyplývajúcim z nerovnováhy vyjednávacej sily, nerovnomernosti znalostí a z ekonomickej neúmernosti zdrojov.

Systém ochrany zavedený smernicou 93/13, ktorý bol prebratý aj do Občianskeho zákonníka vychádza z myšlienky, že sa spotrebiteľ nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo poskytovateľovi z hľadiska jeho vyjednávacej sily, z hľadiska úrovni informovanosti, čo vedie k tomu, že pristúpi k podmienkam vopred vytvoreným predávajúcim alebo poskytovateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah.

V spotrebiteľskom práve je teda dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje, a preto okrem obmedzení vyplývajúcich z princípu rovnosti prostriedkov, možno od dodávateľa tiež očakávať, že sa vo vzťahu k spotrebiteľovi bude chovať v obcej polohe poctivo.

Ak nepostupuje týmto spôsobom, spreneverí sa dôvere druhého účastníka zmluvného vzťahu v poctivosť svojho konania a takémuto nepoctivému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje mimo iné tým, že text spotrebiteľskej zmluvy obzvlášť, ak sa jedná o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napríklad zmluvné dojednania musia mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť vo výraznejšie menšej veľkosti, než okolitý text, nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru.

Uvedená zásada poctivosti dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok. Treba teda uviesť, že i v spotrebiteľských zmluvách je možné Všeobecné obchodné podmienky uplatniť, avšak takáto aplikácia má nielen formálne obmedzenie ale aj obsahové. Je treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmenom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu.

Ústavný súd ČR vo veci sp. zn. I. ÚS 3512/11 uviedol - V rámci spotrebiteľských smluv ujednaní zakladajúcí smluvní pokutu zásadne nemohou byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, nýbrž toľko spotrebiteľské smlouvy samotné (listiny, na niž spotrebiteľ pripojuje svoj podpis).

Procesný súd je presvedčený, že otázku základných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, otázku sankcií za nesplnenie záväzkov spotrebiteľa ako aj otázku možného rozhodcovského konania treba považovať za tak dôležité, že musia byť uvedené v samotných zmluvách a nie vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktorým spotrebiteľ vo všeobecnosti prikladá menší dôraz ako zmluve samotnej.

Hlava 13 § 5 - V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru či jej časti dlhšieho ako 6 mesiacov, je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5 % z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní“.

Hlava 13 § 4 - V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4,- EUR/120,50 SKK v prípade prvej upomienky a 12,- EUR/361,51 SKK v prípade druhej a ďalšej upomienky.

Výzvami v obdobných veciach požiadal súd žalobcu o vysvetlenie, akým spôsobom určil cenu upomienok a aké sú skutočné náklady na ich vyhotovenie. Žalobca na uvedené nereagoval.

Procesný súd zastáva názor, že upomienky v prejednávanej veci majú jednoznačne sankčný charakter (viď ich výšku ako aj rozdielnu cenu za prvú a druhú upomienku hospodárskymi nákladmi na ich

zhotovenie nepreukázanú), čo treba považovať za neprípustné. Navyše tieto sankcie rovnako ako aj zmluvná pokuta sú netransparentne uvedené iba v ÚP a nie priamo v zmluve.

Nepriznanie plnenia.

Žalovanému bola poskytnutá suma vo výške 3228,39 € a vrátená bola ku dňu 20.01.2014 suma 3378,89 €. Dlžná istina tak vzhľadom na uvedené predstavuje 0 €.

Žalobca požaduje úroky z omeškania od dňa 17.06.2014. K tomuto dňu (keďže úver je bez úrokov, bez poplatkov a bez predčasného zosplatnenia) bola zo strany žalovaného zaplatená celá istina (ako to vyplýva so žalobcom predloženej platobnej histórie), preto k žiadnemu omeškaniu nedošlo a súd aj v tejto časti žalobu zamietol.

Náhrada trov konania.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p. - Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobca v konaní neuspel, preto nemá právo na náhradu trov konania.

Žalovaný v konaní úspešný náhradu trov konania nepožadovala, preto súd náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 3 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.